

Feladom... ja, mégsem

2016 április 08. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Az egészségügy fekete ruhás pre-Puklija fantasztikus rekordot állított fel.

Szombat reggel kilenckor még blogbejegyzésében tájékoztatta a nyilvánosságot arról, feladja a kezdetben az egészségügyért jobbá tételéért indított, mára inkább politikai és ellenzéki törekvéseket megjelenítő mozgalomát, mert elfáradt; majd alig nyolc és fél óra múlva a Népszabadság online kiadásának adott interjújában egyértelművé tette, ha az ápolók és orvosok április 15-én csatlakoznak a Pukli-féle második elégedetlenségi akcióhoz, akkor mégis folytatja a kormánybuktatásért tett erőfeszítéseit.

Azaz, ha a népszabi szerkesztőjének munkáját nem számítjuk, akkor is elmondhatjuk azt, hogy **kilenc óra sem telt aközött, hogy a tavalyi év legnépszerűbb civilje feladja a kormány elleni küzdelmét, illetve, hogy újramezdje és egyúttal egy újabb felhívást tegyen közzé.**

Reggel azért volt fáradt, mert nincs mellette elég ember, mert az egészségügyi szakszervezetek nem fognak össze a kormány ellen. És mert egyáltalán **nincs olyan elszánt kormányváltó hangulat az egészségügyi dolgozók körében, mint a pedagógusoknál.** (Szerény meglátásunk szerint ezt azért van így, mert az előbbi saját tapasztalat, az utóbbi pedig Pukli beszámolója) A sajátosan megfogalmazott írásában először hosszasan festi le azt, hogy milyen hűsiesen küszködnek nap, mint nap, azok az ápolók. Hogy milyen mértékű jó szándékkal vannak a betegek irányába. Hogy még azt is megkérdezik a beteg gyerekektől, hogy teában, vagy szörpben oldják-e fel neki a gyógyszert. Komolyan mondom, elszorul a szív, bepárasodik a szem, gombóc nő a torkunkban. Leginkább, mikor néhány sorral alább kiderül, hogy mindez évekket ezelőtti történet, s bizony az emlegetett gyermek, ott, a kórházi ágyon halt meg. S ha mindez igaz is lenne (habár jelenleg titok, hogy hol és mit dolgozik az egyébként két évtizeden keresztül ápolóként munkálkodó hősünk), s itt abbahagyná a poszt írását – biztos vagyok benne, hogy sokan egyetértenének vele abban, hogy nagyobb megbecsülésre és több anyagi és erkölcsi támogatásra van szüksége az egészségügyi dolgozóknak.

De Mária már nem csak ápoló, hanem politikai szereplő is, éppen ezért nem is áll meg a mindennapi kilátástalan küzdelmeikről szóló szívfacsaró beszámoló és figyelemfelhívás szintjén; **nem tesz pontot ott, ahol még hiteles és legfőképpen támogatható maradna, hanem bepuklisodik.** Nekikezd a rendszer és a kormány szidalmazásába, ami mindig jó pont még egy Gulyás Marciért is rajongó szocialista nyuggereknel, de mindenki más olyan ijedten ugrik félre, mintha Norbival találkozva a hentesnél. Vagy elalszik, mert amikor a sokadik egy ügyes mozgalom alakul át pillanatok alatt együgyű mozgalommá Kunhalmi Ágnessel az első sorban, az minden, csak nem érdekes.

Legutóbbi, március 15-i beszédére hivatkozik, ahol a Schilling Árpád által megrendezett Pukli-féle tüntetésen – szerinte – **hatvannégyezer ember hallgatta a szavait.** És, ha már nem állt meg itt sem, akkor eljut egészen odáig, hogy az ország vezetése korrump, így

„Szégyelld magad hiteles egészségügyi vezetés, szégyelld magad Ország vezetés, hogy hagyod a Magyar Embereket szenvedni és meghalni.”

(Egyébként a magyar embereket kisbetűvel írjuk, kérdezze csak meg Puklit – elvégre magyart tanít.)

Drámai kép, drámai szavak. Egy elfáradt ellenzéki vezető önarcképe, aki feladja, mert a halállal, mint ápoló elbánik ugyan, **de a korrump egészségügyi szakszervezetek vezetőivel, és a még korruptabb Orbán-kormányral már mozgalomként nem bír.** Legalábbis most nem. Mert elfáradt. Így feladja, visszavonul...

Aztán a népszabi internetes oldalán hasítja az az interjú, amiben meggondolva magát már így fogalmaz:

„Azt kérem, hogy az április 15-ére meghirdetett pedagógusdemonstráción az orvosok, az ápolók, az EDDSZ és a MESZK tagjai húzzanak fekete ruhát, és úgy menjenek be az egészségügyi intézményekbe, megmutatva, hogy ez a rendszer nem működik.” Ez az a nap (nyilván nem véletlenül), mikorra Pukli újabb engedetlenségi mozgalomát hirdetett a kormány ellen, mikor a szervezők szavaival élve már két órára áll le “az egész ország”.

S mikor e felhívás elhangzik, az újságíró is jogosan érzi azt, hogy Sándor Mária szövegesen ellentétesen fogalmaz, mint a reggeli blogbejegyzésében.

„Err?l már nem én döntök. Ha április 15-én befeketedik az ágazat (értsd: fekete ruhát öltve csatlakoznak az egészségügyi dolgozók a Pukli-féle polgári engedetlenségi akcióhoz – szerz? megjegyzése), akkor van miért folytatni, ha nem, nincs.”

Tehát, **ha elég sokan tünciznek majd két hét múlva, akkor mégsem adja fel.** Akkor folytatja. Mert van remény... De mire is? Esetleg Cser Ágnes egészségügyi szakszervezeti vezet? megbuktatására? Mert azt már jó párszor megpróbálta. Vagy a kormánybuktatásra? Esetleg valamilyen vezet? ellenzéki politikai szerepnek a betöltésére? Meglátjuk!

Szintén rekordnak számít az, hogy az interjú elején Sándor Mária szerint még hatvannégyezren voltak a március 15-i tüntetésen, ám **alig néhány perc múlva, az interjú végére hatvanötezerre kúszik fel ez a szám.** Néhány perc alatt tehát ezerrel növekszik a tünciz?k száma, ami hasonlít a puklista iskolasztrájkra, ahol fél óránként növekedett a résztvev? intézmények száma másnaptól.

De bármennyire is rövide sikerült Sándor Mária visszavonulása, **arra mindenesetre elégnek bizonyult, hogy néhány ellenzéki politikus megégesse magát.** Els?ként Nagy Bandó András írta meg a nekrológszer? búcsúzását. Tényleg olyan stílusban, mintha Sándor Mária nem visszavonulót fújtv volna, hanem tragikus hírtelenséggel elhunyt volna. Imigyen utalt utolsó (!), egy szombati találkozásukra:

„Mária elfáradt. Belefáradt, nem, nem hiszem, hogy a munkába, bár kimondhatom: akkor, azon a szombaton úgy éreztük, Mária fáradt. Végigfutott az agyunkban, mi mindenben ment keresztül, mennyi minden fért bele a h?si id?szakba: a demonstrációk, a beszédek, azokra fölkészülés, interjúk, tévék, rádiók, újságok, utazások, álmatlan éjszakák, közmunkás avartakarítás a dermeszt? hidegben, munkahelyi dolgok, és persze az ottani munka, csak úgy, „mellesleg”, ezeken fölül család, a kislánya, az otthoni teend?k, háztartás, bevásárlás, miegymás. Mindezt grátisz, tisztesség?l, becsületb?l, nem magáért, másokért, ismeretlenekért, értünk, egészségesekért és ápolásra szorulókért.”

Majd, hogy ne maradjunk ellenzéki buzdítás nélkül Nagy Bandó hozzáteszi, persze, a sorok mögött jól olvashatóan az orbáni diktatúra bukásához...

„Tömegeknek, az eddigieknél is nagyobb tömegeknek kellene megmozdulni ahhoz, hogy végre valahára történjen valami, és minden a helyére kerüljön.”

Még kora délután **Szabó Tímea is ráfeküdt a szomorkodó, ugyanakkor a kormányt buktatni akaró hullámra,** amit a fekete ruhás n?vér reggeli visszavonulása vert:

„Amit Mária adott ennek az országnak, az úgy kell nekünk, mint a friss leveg?, mint a napfény. Sokan vagyunk, akik küzdünk, akik azt akarjuk, hogy egyr?l a kett?re jusson ez az ország – akiknek elege van a hazugságból, a korrupcióból, a méltatlan körülményekb?l, az embertelenségb?l, hogy semmibe veszik azokat, akikért dolgozniuk kellene.”

Ez nem akadályozta ?t abban, hogy **néhány órával kés?bb ? is lelkesedjen azért, hogy Mária mégis folytatja!**

S végül **Juhász Péter nempolitikus civil vetette Facebook oldalára a szomorkás-borongós sajnálkozását,** illetve tiszteletét és köszönetét úgy éjfél táján. Valószínűleg nem volt olyan állapotban, hogy a reaktíváló interjút felfogja, de ha már hozzászólt, rögtön orbándiktatúrázott egyett.

„A hatalom arra ösztökél mindenkit, hogy húzza meg magát, ne álljon ki a véleménye mellett, és ne legyen szolidáris másokkal. Mindent megtesznek azért, hogy az önzés és kicsinyesség uralkodjon el az egyénen, hogy ne jöjjön létre egymással szolidáris közösség se szakmánkon, se társadalmi csoportokon belül, és végképp ne ezek fellelt.”

(Egyébként a „fellett” helyett a „felett” helyénvalóbb, kérdezze csak meg Puklit – elvégre magyart tanít.)

Még ha a világ legrövidebb ideig tartó visszavonulása is volt ez, **ezekért a szavakért feltétlenül megérte!**

www.tutiblog.com

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

[Tweet](#)

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyaláatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden magyarnak látma kell”

Ajánló